

„Minden területen topon kell lenni a nevelőtanárnak!”

Az esélyteremtés „nagyasszonya”

Hajdu Ágnes

Végzettsége:

alap: testnevelés- földrajz szakos tanár, további: a Testnevelési Egyetemen végzett gyógytestnevelő.

A kollégiummal munkakapcsolatban töltött időszak: 1996-tól napjainkig.

A munkakapcsolat jellege: a Kollégiumi Szék tagja hosszú éveken át, jelenleg elnöke.

2010-től nyugdíjas, címzetes igazgató.

Hajdu Ágnes: „Egészséges szellemiségű egy oktatási intézmény, ha a pedagógusok újító kedve, lelkesedése természetes és elfogadott a vezetés részéről; ha a napi pedagóguslétből fakadó gondokon túl tudnak lépni, a problémáknak csak olyan jelentőséget adva, amennyit éppen szükséges; ha a hivatás- és gyermekszeretet vezérel a pedagógus minden cselekedetét.” *(Tizenkét évfolyamos iskolakísérlés Szolnokon is – Új Néplap, Szolnok, 1990. szeptember 4. Szerző: Csirke József)*

Ritka pillanat ... *Hajdu Ágnes*, az Újvárosi Általános Iskola ny. igazgatója, címzetes igazgató 30 év után újra itt ül velem szemben, egy újabb interjúra vállalkozva. Ezúttal a Szolnok Városi Tehetséggondozó Szakkollégium Kollégiumi Székének elnökeként. Tegeződünk, mivel kapcsolatunk személyes.

Hogyan lettél a Kollégiumi Szék tagja?

Huszonöt évvel ezelőtt nagy megtiszteltetés ért, amikor Szolnok város önkormányzata – akkori nevén – a Városi Kollégium Kollégiumi Székébe delegált tagként. *Jusztin László* igazgató úr előtt akkor hatalmas feladat állt, amit csodálatosan megoldott. Öt kollégiumot kellett összeszervezni, ki kellett jelölni a közös célokat, amiket meg is kellett valósítani. A Kollégiumi Szék évente 3-4 alkalommal ülésezik, ahol az aktuális dolgok megbeszélésére,

megvitatására kerül sor. Különösen a tanévek indításakor sorra kerülő ülések fontosak, ahol a tanév kiemelt feladatairól hallhatunk. A Kollégiumi Szék üléseit választott titkárként kezdetben *Kiss József*, később *Darázs Tibor* igazgatóhelyettesek szervezték meg nagyon körültekintően. A Kollégiumi Szék tagjait szülők, nevelők, diákok képviselői és az önkormányzat által delegált személy alkotja. Az intézmény vezetésének mindig fontos volt a Kollégiumi Szék véleménye a különböző témákban. Mindig sajnáltam, amikor az addigi munkánkat aktívan támogató szülők, illetve a tanulmányaik végeztével a diákok kimaradtak a látókörünkől. Az vigasztalt, hogy a diákok vélhetően sok-sok szép élményt vihettek magukkal a kollégiumban töltött évekből. A munkánk során szimpatikus volt, hogy a diákönkormányzat vezetője legtöbbször nagyon közvetlenül tolmácsolta a kollégisták kéréseit. Több ízben ezeket támogatta a Kollégiumi Szék.

A kollégiumban már a kezdetekkor komoly pedagógiai munka folyt. Sok pályázatot írtak a vezetők és a tanárok, és sok nyertes lett közülük. Az volt a közös ezekben, hogy mind a kollégiumban élő diákokat segítette, mely kapcsán új és új, életre szóló élményekhez jutottak ebben a folyton változó világban.

Amikor felkértek, hogy vegyél részt a Kollégiumi Szék munkájában, még igazgató voltál magad is. A szolnoki Újvárosi Általános Iskolában egy országos 12 évfolyamos iskolakísérlethez csatlakozva – a nyugatnémet Gesamtschule mintájára – az iskolai esélyegyenlőség megteremtésére törekedtél az általad vezetett tantestülettel. Az iskolákban '90-ben a tanulók 80 százaléka fizikai dolgozók gyermeke, 13 százalékuk pedig cigány tanuló volt. Egy évtizeddel később a kollégium csatlakozott a hátrányos helyzetű gyerekek számára indított Arany János programhoz.

Érdekes helyzet volt valóban. A Kollégiumi Szék tagjaként újszerű pedagógiai feladatokkal ismerkedhettem meg, melyeket hasznosíthattam az igazgatói munkámban. De bízom benne, talán néhány gondolattal a kollégiumban folyó pedagógiai munka sikeréhez én is hozzá járulhattam. Az Újvárosi Általános Iskolában 1989-től kezdve, 20 éven át voltam igazgató, de ott is kezdtem a pedagógusi pályámat 1977-ben. Az említett kísérletet hat éven át végezhattük. A pedagógiai programunk kidolgozásában *dr. Loránd Ferenc* professzorral, a neveléstudomány egyik atyjával (1930-2015. a szerk.) dolgoztunk együtt, aki a sokoldalú tevékenységrendszerű nevelőiskola-modellek egyik kidolgozója volt. Ez a több éves pedagógiai fejlesztő munka a tantestületem és önmagam számára is nagyon fontos volt.

Nagy megtiszteltetés ért, amikor a Kollégiumi Székben végzett munkámért 2008-ban megkaptam a kollégium nevelőtestületének elismerését, a Pro Collegio Díjat. Nagyon jó érzés, ha olyan közösségben dolgozik az ember, ahol így értékelik a munkáját. Az Újvárosi iskola és a Kollégiumi Szék mellett egyébként alkalmam volt segíteni a hátrányos helyzetű gyerekeket a szolnoki Gyermek- és Ifjúsági Közalapítvány Kuratóriumában is, amelynek szintén sok éven át lehettem tagja, illetve elnöke.

Milyenek ismerted meg a kollégiumi nevelőtanárok munkáját?

Nem kevés feladat hárul a nevelőkre, hiszen nagyon topon kell lenniük minden témában. Éppen ezért az önképzésük, és a központi képzésük is nagyon fontos, amit úgy tapasztaltam, mindig támogatott a kollégium mindenkori vezetése. 2012-től *Brahmi Ilona* igazgató asszony vezetésével tovább folytatódott a pedagógiai fejlesztő munka az újabb és újabb programok indításával. Az elmúlt évek sikeres munkájával valósulhatott meg, hogy a Tehetséggondozó Szakkollégium címet elnyerte a kollégium. A 25 év alatt lezajlott fejlődést, a változó jogszabályoknak való megfelelésre való törekvést, a kollégiumban dolgozó pedagógusok lelkesedését, az elért eredmények tükrözik. Ez a délutáni- esti időszakra kitolódó munka nagyon nehéz. A legkitartóbbak is belefáradhatnak, ha nincs mögöttük stabil családi-, vagy magánélet. Ennek ellenére úgy látom, a kollégiumban is van egy erős „mag”, ami azt jelzi, jól érzik itt magukat a tanárok.

Köszönjük a beszélgetést!